

23/1/26

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

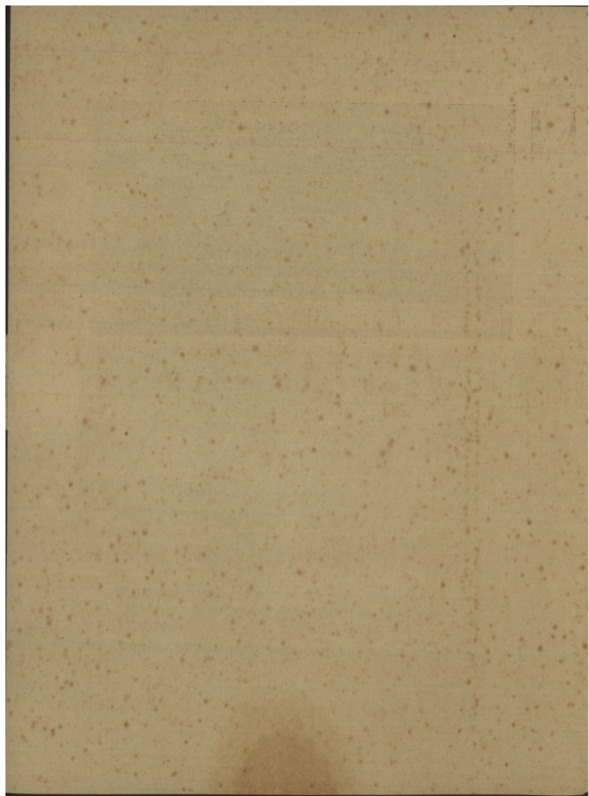
ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

„ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ“

Α. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1925-1926

2

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

*Σάββατον 23 'Ιανουαρίου 1926,
ὥρα 6 μ. μ. ἀκριβῶς*

ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ
ΤΗΣ
ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ
ΤΗΣ $\frac{1}{2}$ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1925—1926

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
JEAN BOUTNIKOFF

ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ
EGON PETRI

Καθηγητῆς τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου
(Πιάνο)

*Τὴν Κυριακὴν 24 'Ιανουαρίου 1926, ὥρα 11 π. μ. ἐπανά-
ληψις τῆς Συναυλίας.*

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1) *Συμφωνία ἀρ. 7. L. van Beethoven*

I Poco sostenuto (ἔργον 92)

II Allegretto

III Presto

IV Allegro con brio.
ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας.

2) *Κοντσέρτο εἰς Μι β ἀρ. 5. . L. van Beethoven*

I Allegro

II Adagio un poco mosso

III Rondo. Allegro.

Ὁ κ. Egon Petri καὶ ἡ ὀρχήστρα

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3) *Ἴσπανικὴ ῥαψωδία Liszt-Busoni*

Introduction. Lento

I Folies d'Espagne

II Jota aragonese

III Allegretto piacevole.

Ὁ κ. Egon Petri καὶ ἡ ὀρχήστρα

4) *Ὁ κατηραμένος κνηγὸς . . . César Franck*

Συμφωνικὸν ποίημα,

ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

Κλειδοκύμβαλον : BECHSTEIN.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος : M. KAZAZHS

L. van BEETHOVEN

Συμφωνία εις λα (Αρ. 7) ἔργον 92

Ἡ συμφωνία εις λα εἶνε ἡ ἑβδόμη, τοῦ Μπετόβεν. Ἐπερατώθη τὴν 13 Μαΐου 1812, καθὼς ἐμφαίνεται ἀπὸ μιᾶν αὐτόγραφον σημείωσιν τοῦ συνθέτου, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ χειρογράφου τῆς συνθέσεως ταύτης, σωζομένης παρὰ τῇ οἰκογενεῖα Μένδελσον. Ἐξετελέσθη διὰ πρώτην φορὰν τὴν 8 Δεκεμβρίου 1813, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης μαζὺ μὲ ἐν ἐπίκαιρον ἔργον: «ἡ Μάχη τῆς Βικτωρίας» τὸ ὁποῖον καὶ ἀπερρόφησεν ὀλόκληρον τὴν προσοχὴν τοῦ κοινῶ. Ἡ συναυλία εἶχε δοθῆ πρὸς ὄφελος τῶν Αὐστριακῶν καὶ Βαυαρῶν στρατιωτῶν τῶν τραυματισθέντων κατὰ τὴν μάχην τοῦ Χανάν. Ὁ Μπετόβεν διηύθυνεν αὐτὴν αὐτοπροσώπως. Εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τὸ ἄνθος τῶν βιεννέζων μουσικῶν οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ὀρχήστραν ὡς ἐκ τοῦ πατριωτικοῦ σκοποῦ τῆς συναυλίας. Ὁ Χούμπελ ἔπαιζε τὸ μέγα τύμπανο καὶ ὁ Μέυερμπίτερ τὰ κύμβαλα.

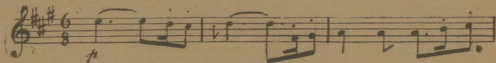
Ἡ ἑβδόμη συμφωνία ἐγράφη ταυτοχρόνως μὲ τὴν ὀγδόην ὃ δὲ Μπετόβεν τὴν ἐθεώρει ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ καλλίτερά του ἔργα. Ὁ Βάγκερ ὅστις ἔκαμεν ἐνθουσιώδη ἐρμηνεῖαν τῆς Συμφωνίας αὐτῆς, τὴν ἀπεκάλεσεν «ἀποθέωσιν τοῦ χοροῦ». Αἱ λέξεις αὗται λαμβανόμεναι κατὰ γράμμα δὲν βέθουν τίποτε, ἀλλ' ὡς σύμβολον ποιητοῦ εἶνε θαυμασίας ἀκριβείας καὶ βάρους. Πράγματι, ἡ ἑβδόμη συμφωνία μᾶς παρουσιάζει, ρυθμοὺς πολὺ ἀπλοὺς καὶ πολὺ κτυπητοὺς οἱ ὁποῖοι φέρουν μαζὶ τους μιᾶν ἀπειρίαν θεμάτων ποῦ ἔχουν μεταξὺ των μεγάλην ρυθμικὴν ἐνότητα.

Εἰσαγωγή—(poco sostenuto): Allegro.

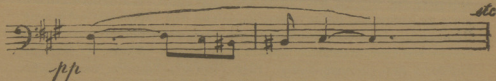
Τὸ πρῶτον μέρος ἀρχίζει μὲ μιὰ βραδείαν εἰσαγωγὴν (1/4):

Ἡ ὀρχήστρα ὀλόκληρος ἐκτελεῖ βραδείαν συγχορδίαν, ἀφίνουσα κατό-

πιν, διά τῶν παύσεων τοῦ ἀκολουθοῦν, τὸν ὀξύβαυλον ἴμόνον, ν' ἀναπτύσῃ τὴν μελωδίαν μὲ ἀργούς φθόγγους. Εἰς τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς ὁ φθόγγος *μι*, δεσπίζουσα τοῦ *λα*, γίνεται ἀφορμὴ διαλόγου μεταξὺ τῶν βιολίων καὶ τῶν πλαγιαύλων. Ἡ δεσπίζουσα αὕτη χρησιμεύει εἰς τὴν σύνδεσιν τῆς εἰσαγωγῆς μετὰ τοῦ Allegro καὶ γίνεται ὁ πρῶτος φθόγγος τοῦ κυρίου θέματος:

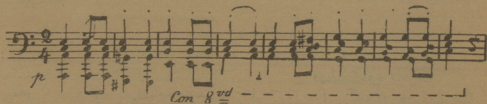

Τὸ τέλος ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν φράσιν ἀντιστικτικῆς μορφῆς, τὴν ὁποίαν ἐπαναλαμβάνουν τὰ βαθύχορδα καὶ αἱ βιόλοι.

II.

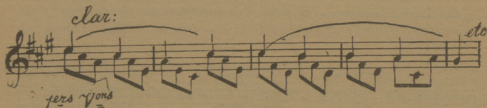
Allegretto. — Ὁ ρυθμὸς, ρυθμὸς ἀπλοῦς ὅπως ὁ τοῦ πρώτου μέρους, ἀλλὰ διαφόρου μορφῆς, εἶνε πάντοτε ἡ ἀφορμὴ τῆς ἰδιαίτερας ἐντυπώσεως τῆς προκαλουμένης ὑπὸ τοῦ Allegretto ($\frac{2}{4}$). Ὁ ρυθμὸς οὗτος συγκρατεῖται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ ἓν τέταρτον καὶ δύο ὄγδοα (σπονδείως) ἀκολουθούμενα ἀπὸ δύο τέταρτα δάκτυλος, καὶ ἀκουόμενα ἀδιαλείπτως ὅτε μὲν εἰς τρία μέρη τῆς ἁρμονίας ὅτε εἰς ἓν, καὶ ὅτε εἰς ὅλα ὁμοῦ.

Ἐμφανίζεται ἐνίστε στήθις βαθεῖς χορδῆς τῶν βιολῶν, βιολοντσέλλων καὶ βαθύχορδων, ἄλλοτε δὲ εἰς τὰ δευτέρα βιολία, ὁπότε τὰ βιολοντσέλλα ἐκτελοῦν ἓν εἶδος θρηνηφθίας: ἡ ρυθμικὴ φράσις ὁλοῦν ὑψομένη ἀπὸ ὀγδόης εἰς ὀγδόην φθάνει εἰς τὰ πρῶτα βιολία, τὰ ὁποῖα δι' ἐνός crescendo τὴν μεταδίδουν εἰς τὰ πνευστὰ ὄργανα. Ἡ μελωδικὴ θρηνηφθία

λαμβάνει χαρακτήρα σπασμοδικού στεναγμού· εἶνε ἡ ἔκφρασις ἀμετρῆ του πόνου, πάθους σπαρακτικοῦ. . . .

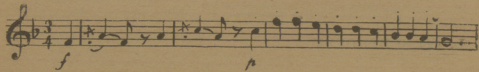
. . . . Μὰ ἔξαφνα ἀκτις ἐλπίδος γεννᾶται . . . καὶ καθὼς ἡ ὑπομονὴ χαμογελαῖ στὸν πόνον, ἔτσι καὶ μιὰ μελωδία λεπτή, ἀπλὴ καὶ γλυκεῖα διαδέχεται τοὺς σπαρακτικούς αὐτοὺς φθόγγους. Μόνον τὰ βαθεῖα ὄργανα ἐξακολουθοῦν τὸν ἀδυσώπητον ρυθμὸν των.

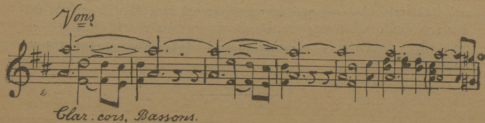
Μετὰ τὴν διαδοχικὴν αὐτὴν πάλιν τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς ὑπομονῆς ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ πρῶτον θέμα τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ πλαγίαυλοι καὶ οἱ ὀξύαυλοι μὲ θνήσκουσαν φωνὴν καὶ τὸ ὁποῖον τελειώνουν τὰ βιολία μὲ *ritzicati* τοῦ μόλις διακρίνονται, ἐνῶ τὰ πνευστὰ ὄργανα βγάζουν τελευταῖον καὶ βαθὺν στεναγμὸν.

III

Presto. — Τὸ θέμα τοῦτο εἶνε εἰς *fa* μείζον διὰ μετατροπίας ἐναλλαγασόμενον εἰς *la* μείζον.

Τὸ *trio* του (*presto meno assai*), κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ βιολία μένουν σχεδὸν συνεχῶς εἰς τὴν δεσπόζουσαν ἐνῶ οἱ ὀξύαυλοι καὶ οἱ εὐθύαυλοι ἐκτελοῦν μίαν χαρίεσαν ἀγορτικὴν μελωδίαν, ἔχει καθαρῶς χαρακτήρα εἰδυλλίου

IV

Allegro con brio.

Ὁ Μπετόβεν ἐπέτευχεν ἀποτελέσματα τόσον εὐχάριστα ὅσον καὶ ἀπροσδόκητα καθ' ὅλον τὸ finale τοῦτο ($\frac{3}{4}$) διὰ τῆς ἀποτόμου μεταβάσεως ἀπὸ τοῦ τόνου τοῦ ντο ἐλάσσονος εἰς τὸν τόνον τοῦ ρε μείζονος. Μία ἐκ τῶν εὐτυχεστέρων ἀρμονικῶν ἐλευθεριῶν του εἶνε καὶ ὁ μέγας ἐπὶ τῆς δεσποζούσης ἰσοκράτης. Ἡ coda ἢ ἀκολουθοῦσα τὸν ἀπειλητικὸν αὐτὸν ἰσοκράτην ἔχει χαρακτῆρα ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος. Ἴδου τὸ θέμα τοῦ finale:

Αἱ ρυθμικαὶ πλοκαὶ τοῦ finale εἶναι πραγματικῶς καταπληκτικαί· ὁ Μπετόβεν μᾶς παρουσιάζει σ' αὐτὸ δύο μορφὰς τοῦ διμεροῦς μέτρου· στὴν πρώτην φέρει εἰς ἀντίθεσιν τὴν ἄρσιν μὲ τὴν θέσιν, στὴν δευτέραν καὶ οἱ δύο χρόνοι τονίζονται ἐξ ἴσου. Χάρις σ' ὅλας αὐτάς τὰς ἀντιθέσεις καὶ τὴν ποικιλίαν, εἰμπόρεσε νὰ πῇ ὁ Βάγνερ ὅτι ἡ ὀργιώδης ρυθμικὴ τῆς Συμφωνίας εἰς λὰ εἶνε «ἀποθέωσις τοῦ χοροῦ».

L. van BEEHOVEN

Κοντσέρτο εἰς Μι \flat ἀρ. 5.

Τὸ Κοντσέρτο εἰς Μι ὕφους, ἐὰν δὲν περιέχη σελίδες τόσον βαθειῆς ὅσον τὸ andante τοῦ Κοντσέρτου εἰς Σολ, ἔχει ἀντιθέτως μεγαλοπρέπειαν καὶ ἠχητικὴν δύναμιν πολὺ πειὸ μεγάλην. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τὸ adagio στὸ finale εἶνε ἀπὸ τῆς πειὸ ἐπιτυχημένης τοῦ Μπετόβεν: ὁ ρυθμὸς ἐπίσης τοῦ rondò αὐτοῦ μᾶς καταπλήσσει μὲ τὴν ἀτελείωτον ἐναλλαγὴν τοῦ πομπώδους χαρακτῆρος καὶ τῆς χάριτος, τῆς δυνάμεως καὶ τῆς φιλαρεσκείας

CÉSAR FRANK

Ὁ κατηραμένος κυνηγός.

Ὁ *Κατηραμένος Κυνηγός* εἶνε ἀπὸ τὰ πλέον πρωτότυπα συμφωνικά ποιήματα τοῦ διασήμου συνθέτου τῶν «*Μακαρισμῶν*». Ἐξετελέσθη διὰ πρώτην φοράν εἰς Παρισίους παρὰ τῆς «Ἐθνικῆς Μουσικῆς Ἑταιρίας» τὴν 31 Ἰανουαρίου 1883. Εἶνε ἡ μουσικὴ ἀναπαράστασις τῆς κατωτέρου μεταλλάντας.

«Ἦταν Κυριακὴ πρωτὶ μακρὰ ἀντηχοῦσαν οἱ χαρῶποι ἤχοι τῆς καμπάνας καὶ τὰ θρησκευτικὰ τραγούδια τοῦ κόσμου. . . . Ἱεροσουλία! . . . Ὁ ἄγριος ἄρχοντας τοῦ Ρήνου ἐσήμαινε μὲ τὸ κόρνο του: Ἐμπρός! ἔμπρός! Ὁ κυνηγός ρίγνεται μέσα στὰ στάχυα, στοὺς κάμπους, στὰ λιβάδια. — «Στάσου, ἄρχοντα, σὲ παρακαλῶ, ἄκουσε τοὺς ἱερούς ὕμνους!» Ὅχι. Ἐμπρός! Ἐμπρός! «Στάσου, ἄρχοντα, σὲ ἱκετεύω, πρόσεξε!» Ὅχι. . . . Καὶ ὁ καλπασμὸς ἐξακολουθεῖ μὲ μέθη ἀληθινή. Σάφω ὁ ἄρχοντας μένει μόνος· τὸ ἄλογό του δὲν θέλει παιὰ νὰ προχωρήσῃ· φυσᾷ στὸ κόρνο του. . . . μὰ τὸ κόρνο δὲν ἀντηχεῖ παιά. . . . μιά φωνὴ ἀπαισία ἀμείλικτη τὸν καταριέται. . . . Βέβηλε, λέγει, στὴν κόλασι νὰ κοιτεσαι αἰώνια.

Ἡ φλόγες βγαίνουν ἀπὸ παντοῦ. Ὁ ἄρχοντας ἱρὲλλὸς ἀπὸ τὸ φόβο, φεύγει, καὶ ὄλο φεύγει, ἐνῶ ἀπὸ πίσω του τρέχουν πλήθη δαιμόνων. . . . τὴν ἡμέρα μὲς στὴν ἄβυσσο, τὰ μεσάνυχτα μὲς στοὺς αἰθέρας. . . .»

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Σάββατον 30 'Ιανουαρίου 1926, ὥρα 6 μ.μ.

Διευθυντής ὁρχήστρας
J. BOUTNIKOFF

Σόμπραξις:
HBH ΠΑΝΑ (πιάνο)
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (πιάνο)
Η ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ
ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

I

- 1) *Αἰ σειρήνες* *Glière*
Συμφωνικὸν ποίημα
(1η ἐκτέλεσις)
- 2) *Κοντσέρτο εἰς Μι ὅφ.* *Liszt*
Ἡ Δις Ἡβη Πανᾶ καὶ ἡ ὁρχήστρα.

II

- 3) α. *Kikimora* *Liadoff*
β. *Baba-Yaga*
Συμφωνικαὶ εἰκόνες.
(1η ἐκτέλεσις)
- 4) *Προμηθεὺς* *Scriabine*
(ἢ τὸ Ποίημα τοῦ πυρός)
Ἡ ὁρχήστρα ἡ Χορωδία καὶ ὁ κ. Δ. Μητρόπουλος
(1η ἐκτέλεσις)

Τὴν Κυριακὴν 31 'Ιανουαρίου 1926, 11 π.μ. ἐπανάληψις τῆς Συναυλίας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

Παρακαλεῖται τὸ κοινόν:

1. Νὰ προσέρχεται ἐγκαίρως εἰς τὰς Συναυλίας αἰτινες θὰ ἀρχίζουσι ἀκριβῶς τὴν ἐκάστοτε ὁριζομένην ὥραν. Μετὰ τὴν ἑναξίν τῆς Συναυλίας ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτρέπεται εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα, κατὰ δὲ τὰς ἐκτελέσεις τῶν Συμφωνιῶν ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὀλοκλήρου τῆς Συμφωνίας.

2. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος τῆς Συναυλίας τηρεῖ ἀπόλυτον ἡσυχίαν καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν διὰ ἐπιδοκμασιῶν ἢ σνομιλιῶν πρόκλησιν θορύβου.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1925-1926

Α' Βιολία

1	<i>Βολωνίης Φρειδ.</i>	}	Σολιστ
2	<i>Schultze Τονη</i>		
3	<i>Μπαμιέρος Εδθ.</i>		
	<i>Κοφίδα Αντιγόνη</i>		
4	<i>Μπουσίνιτουη Έλένη</i>		
5	<i>Λομπιάγκο Γεώργ.</i>		
6	<i>Ζαρεφοπούλου Άσπ.</i>		
7	<i>Μαρκέτιου Τζέννυ.</i>		
8	<i>Δενικιάδου-Καββάδα Μ.</i>		
9	<i>Καββάδας Θεόδ.</i>		
10	<i>Χαμονδόπουλος Δ.</i>		
11	<i>Βολωνίης Ν.</i>		
12	<i>Παπαχριστοδούλου Άλκ.</i>		
13	<i>Καφαμπευάν Κ.</i>		
14	<i>Ψύλλας Γεώργ.</i>		
15	<i>Κολάσης Άλ.</i>		
16	<i>Παρίδης Γεώργ.</i>		

Β' Βιολία.

1. Άβατάγγελος Σπύρος
2. Καλαμπούση Ναταλ.
3. Λεμπεχόβας Σ.
4. Άργυρόπουλος Άθ.
5. Αδλωνίτης Βασ.
6. Σούλιτσε Φανή.
7. Βολωνίης Σπ.
8. Τίβερης Άλφ.

9. Περδικίδου Ντινιό.
10. Λάζαρος Ν.
11. Κοσκινᾶς Σ.
12. Περιστέρης Στυλ.
13. Ροχάτσεκ Ίωσ.
14. Νικολαΐδης Άριστ.
15. Γαβρηλίδης Μιχ.

Βιόλαι

1	<i>Βολωνίη-Maché Μαργ.</i>
2	<i>Πρεστροῦ Άλφρ.</i>
3	<i>Μπραουνβίτσερ Φρ.</i>
4	<i>Φωτιάδου Ίουλ.</i>
5	<i>Πρεστροῦ Μάριος</i>
6	<i>Λομπιάγκο Χρ.</i>
7	<i>Δεληγιάννης Β.</i>
8	<i>Πέκος Π.</i>
9	<i>Πιερούτσης Έρν.</i>

Βιολοντσέλλα

1. Chardon Yves
2. Παπαδημητρίου Άχ.
3. Πίστη Μαρία
4. Λάμπρου Λουκᾶς
5. Γεωργιανᾶς Σπ.
6. Φαρανιάτου Έλ.
7. Λομπιάγκο Μάρ.
8. Αντωνίου Γ.
9. Καστρισιαδης Χ.

Βαθύχορδα

- 1 Τζουμάνης Ίω.
- 2 Σωζόπουλος Βασ.
- 3 Κοντισαντόπουλος Κ.
- 4 Τίτας Σπ.
- 5 Φρόμπα Χάνς
- 6 Σεμιτέκολος Μάρ.
- 7 Ἀκριθός Εὐ.
- 8 Καραγεωργίου Ίω.

Πλαγιάυλοι (Flauti)

- 1 Παπαγεωργίου Ν.
- 2 Μάγκος Σπ.
- 3 Ἀλθανίτης Εὐ.
- 4 Φρέτζας Ριχ. (Piccolo)

Ὀξύαυλοι (Oboi)

- 1 Σμυρλής Πέτρος
- 2 Φουρτούνας Ματθ.

Ἀγγλικὸν κέρασ (Cornoinglese)

- 1 Εὐαγγελίδης Γ.

Εὐθύαυλοι (Clarineti)

- 1 Παρούσης Δ.
- 1 Δάζαρος Σπ.
- 2 Παλασταθόπουλος Μ.
- 3 Πιάτσας Ἐπ.

Βαρύαυλοι (Fagotti)

- 1 Πιτιάκος Ἀλεξ.
- 1 Mathé David
- 2 Παπαϊωάννου Στ.
- 3 Σμυρλής Σωτ. (Contra-fagotto)

Κέρασ (Corni)

- 1 Σηλιωτάκης Εὐ.
- 2 Γκιβιτσιάνης Σπ.

- 3 Βαφειαδάκης Στυλ.
- 4 Γιατροῦ Στέφ.
- 5 Παπαϊωάννου Παντ.
- 6 Ἀργυριάδης Δημ.

Σάλπιγγες (Trombe)

- 1 Ρομποτιῆς Αἴμ.
- 2 Κονιδάρης Χαρ.
- 3 Μασσίνας Δ.
- 4 Κανδηλιώτης Γ.

Τρομπόνα

- 1 Διαμάντης Στ.
- 2 Μπάκας Νικ.
- 3 Κασσάρας Βασ.

Tuba

- 1 Βαραγκούλης Δ.

Τύμπανα.

- 1 Σερεμίδης Μιχ.
- 2 Νικολάε Κ.

Κρουστά

- 1 Ἰατροῦ Σωτήριος
- 2 Ρομποτιῆς Ἄνδρ.
- 3 Φαναριώτης Κων.

Ἄρπαι

- 1 Βασενχόβεν Ματθ.
- 2 Προτοπαπᾶ Κ.

Celesta

- 1 Π. Καραλίβανος
- Συμπράττοντες ἐρασιτέχναι*
- 1 Νεγροπόντη Μαρ.
 - 2 Κοσμετάτος Ν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαιον Μετοχικόν και 'Αποθεματικόν. . . . Δρ. 240.000.000.—
Κεφάλαιον άποθεματικόν συμφώνως
τῷ Νόμῳ 2577 (1921) > 60.000.000.—
Καταθέσεις. > 3.700.000.000.—

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: **ΑΔ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ**
ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΤΑΙ: } **ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ**
 } **ΚΡΙΕΖΗΣ**

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

• Άγιος Νικόλαος (Κρήτης)	• Θήρας	Μιτυλήνη
• Αργίτιον	• Ίθάκη	Ναύπαιτος
• Αθήναι	• Ιωάννινα	Ναύπλιον
• Αίγιον	• Καβάλλα	Νιγρίτα
• Αλεξανδρούπολις	• Καλάβρυτα	Ξάνθη
• Αλμυρός	• Καλάμαι	Παξοί
• Αμαλιάς	• Καρδίτσα	Πάτραι
• Αμφισσα	• Καρπενήσιον	• Πειραιεύς
• Αργοστόλιον	• Καστοριά	• Πόρος
• Άρτα	• Κατερίνη	• Πρέβεζα
• Αταλάντη	• Κέρκυρα	• Πύλος
• Βάμος	• Κοζάνη	• Πύργος
• Βέροια	• Κομοτινή	• Ρέθυμνος
• Βόλος	• Κόρινθος	• Σάμος
• Γρεβενά	• Κύθηρα	• Σέρραι
• Γύθειον	• Κύμη	• Σουφλίον
• Δημητσάνα	• Κυπαρισσία	• Σπάρτη
• Διδυμότιγον	• Λαμία	• Σύρος
• Δράμα	• Λάρισα	• Τρίκαλα
• Ελασσόν	• Λεβάδεια	• Τρίπολις
• Έδεσσα	• Λευκάς	• Φλώρινα
• Βάνυνθος	• Μεγαλόπολις	• Χαλκίς
• Ηράκλειον	• Μεσολόγγιον	• Χανία
• Θεσσαλονίκη	• Μεσσήνη	• Χίος
• Θήβαι		

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ^{ΤΕΔ}

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

Κεφάλαιον και Ἀποθεματικὸν λίραι Ἀγγλ. 790.000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ,

Basildon House, Moorgate, London E. C. 2,
Γενικὴ Διεύθυνσις διὰ τὴν Ἑλλάδα ΑΘΗΝΑΙ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πειραιεὺς, Ναύπλιον, Τρίπολις, Ἡράκλειον, Πάτραι, Ἀργο-
στόλιον Κέρκυρα, Ζάκυνθος, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Χίος, Μι-
τυλήνη, Ἄργος καὶ Ἀμαρούσιον.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Benha, Beni— Suef, Fayoum, Kafr-el-
Zayat, Mansourah, Mehala-Kebir, Minieh, Tantah, Sifra.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Yildiz Han, Rue Kurekdjiler,
Galata, Πρακτορεῖον Dlziz Zadé-Han, Rue Foundouk,
Stamboul

Καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προ-
φεισμίᾳ εἰς Δραχμὰς καὶ ξένον συνάλλαγμα ὑπὸ
τοὺς εὐνοϊκωτέρους ὄρους.

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

